

Sygeplejerske Kristine Christoffersen: — Jeg har haft mange gode aar i **Horsens**.

Har kun truffet flinke mennesker

Tidligere sygeplejerske Kristine Christoffersen, Boligselskabet 43, Horsens, bliver paa onsdag 90 aar

— Jeg har altid maattet bestille meget — og jeg har altid kunnet. Det synes jeg, **at der er** grund til at takke for. Saadan siger den tidligere sygeplejerske, frk. Kristine Christoffersen, Boligselskabet 43, **Horsens, som** paa onsdag **kan fejre** sin 90 sars fødselsdag.

Kristine Christoffersen er født i Horsens som den ældste af en søskendeflok paa 14, og trods hendes høje alder staar barndomsdagene i Horsens stadig klart i erindringen. Efter nogle aar som husassistent i København vendte hun tilbage til sin barndomsby, hvor hun fik sin uddannelse som sygeplejerske. Derefter praktiserede hun nogle aar som hjemmesygeplejerske paa landet — blandt andet i Tønning ved Brædstrup — indtil hun i 1929 atter kom til Horsens, hvor hun var privat sygeplejerske, samtidig med at hun var ansat paa kommunespitalet.

Ugeløn paa 15 kroner

Frk. Christoffersen er i besiddelse af stor fortællelyst og siger, at hun har haft mange gode aar i Horsens.

— Min far var træskomager og havde en ugeløn paa 15 kroner, fortæller hun. Det kunne derfor tit knibe med at faa pengene til at slaa til, men paa den anden side kunne man købe en stor kurv urtekramvarer for 2 kroner. Der er jo ganske anderledes priser i dag. Til gengæld flyder pengene ogsaa mere rigeligt.

Da far og mor blev ældre, synes jeg, det var synd, at de skulle paa alderdomshjem. Derfor fik vi huset

i Boligselskabet, og her har jeg passet min far i en kortere aarrække og mor i 17 aar.

Passer huset alene

I min gerning har jeg truffet mennesker fra alle samfundslag, og jeg tror, jeg har været heldig kun at møde flinke og venlige mennesker. Det synes jeg, de alle har været.

Heller ikke nu har jeg grund til at klage. Mine naboer er flinke til til at komme for at besøge mig, og det er dejligt, naar det er saadan.

Frk. Christoffersen passer sit hus praktisk taget alene, og *selv* om det kniber lidt med synet og hørelsen, er hun rask og rørig og gaar med stor interesse op i aktuelle problemer.

— Men naar man naar op i min alder, kan man ikke forvente, helbredet skal være, som da man var ung, slutter den sympatiske sygeplejerske, hvis gerning har været til trøst og lindring i mange hjem.